

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 150.

Anden Session.

55de Møde.

Mandagen den 6te Januar.

(Fortsat).

Dahl (fortsat): Det er i dette Lovudkast, i Overensstemmelse med den tidligere Beregning, vedligeholdt, at de Mulcter, der idømmes, skulle tilfalde Anholderen og Opdageren. Hvis jeg forstod den høitærede Finanzminister ret, saa udtalte han for nogle Dage siden i en anden Sag, at det netop var paatænkt, at disse Mulcter og Consecrationsbeløb ikke skulde tilfalde Anholderen eller Opdageren, men derimod andre Institutioner. Hvis dette forholder sig saaledes, saa synes det mig ikke at være i Conseqvents hermed, at beholde en saadan Bestemmelse i denne Lov. Jeg veed ikke, hvorvidt dette Punkt har været taget under Overveielse af Udvalget, og maatte jeg i denne Anledning kan faae nogen nærmere Oplysning.

Ordføreren: I Anledning af, hvad der er yttret af forskjellige ærede Landstingsmænd, skal jeg tillade mig at fremsføre Noget mod enkelte Punkter. Et Saadant er det, at den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Funder) erindrede mod mit første Foredrag, at det ikke rammede Majoritetens Betænkning's Resultat, hvad jeg anførte derimod. Det maa være mig tilladt at formene, at hvad der er sagt og hvad der kan siges imod en fortsat Vedbliven af Consumtionen i Kjøbenhavn, efterat den er havet i de øvrige Byer, ogsaa træffer den Dissens, som Majoriteten har fremsat. Det er ikke i denne Dissens, og det i ingen af Indstillingerne, bestemt, at Consumtionen skal ophæves, men kun, at den skal vedblive indtil respective 1852 eller 1854. Det er altsaa ikke afgjort, at den skal ophøre. Det fremgaaer nok af Betænkningen, at der ikke

haves Noget imod, at den engang ophører under visse Betingelser; men selve Indstillingen, som man maa holde sig til, gaaer dog kun ud paa, at den skal vedblive indtil de nævnte Aar. Jeg anseer det netop for onfskeligt, at man strax nu faaer at vide, hvordan man stemmer, for at man allerede nu kan tage sine Forholdsregler for at søge at indemmere Statskassen for, hvad Tab den er udsat for i en vis tilkommende Tid. En tilkommende Rigsdag, enten den, som kommer næst efter den nærværende og skal tage denne Sag under Overveielse, naar det først bliver en, som to Aar efter kommer sammen, vil være meget værre faren, naar den paa een Gang skal afgjøre, om Consumtionen skal ophøre i Kjøbenhavn og hvorledes den skal vederlægges, end naar den ene Sag er afgjort, nemlig at Consumtionen skal ophøre, og kun den anden Halvdeel om Bederlæggelses maa den foreligger. Jeg troer, i dette Tilfælde er det godt, at man ikke har noget Tilbagetog, at man har kastet Broen af efter sig, at man seer tydeligt — jeg vil ikke sige den Fare, men — de Forhold i Diene, hvorunder man har at ordne sig.

Det er af den samme ærede Landstingsmand erindret, at Minoriteten i dette Spørgsmaal om Ophævelsen af Consumtionen i Kjøbenhavn, ikke har yttret Noget mod Consumtionsafgiften i Almindelighed, men endogsaa meent, at den mulig vilde have Betænknelighed ved at foreslaae Consumtionens Ophævelse, dersom dette Spørgsmaal forelaa. Det er vist, at man vilde have havt nogen Betænknelighed i saa Henseende; men nu, da Forholdene ikke ere saaledes, troede man, at det var aldeles i sin Orden, at Kjøbenhavn saasnart som muligt blev deelagtig i de samme Goder, som de øvrige Dele af Landet, hvor Consumtionsaf-